

Wat ook gebeurt

*Bij alles wat gebeurt
Schrikwekkend, mensonwaardig
Open ons hart en ons verstand
Voor wat ook gebeurt, geschiedenis maakt:
Gerechtigheid die volbracht wordt
Mensen die zich inzetten
Ten einde toe en zich houden*

*Dat onze ogen opengaan
Voor die flitsen van een nieuwe wereld
Die ook te zien zijn.
Dat wij volharden in onze verwachting:
Dat wij ons niet laten intimideren
Door wie macht hebben,
Nu nog wel, maar ooit niet meer-*

*Dat wij volharden in onze verwachting:
Dat wij ons niet laten intimideren
Door wie macht hebben,
Nu nog wel, maar ooit niet meer-*

*Dat wij vindingrijk worden,
En zelfs de kleinste kansen leren benutten
Om vrede te stichten en recht te doen:*

*Dat wij de moed niet verliezen,
Dat wij de stem die in ons spreekt van vrede
Niet wantrouwen als een illusie-
Dat wij staande blijven in het geloof
Dat niets onmogelijk is
Bij God – ik zal er zijn,
Geen ding, geen woord*

Huub Oosterhuis

Wat ook gebeurt.

Ik schrijf u een briefje in mijn vakantie. Een weekje in de buurt van zee. Niet uitwaaien dit keer maar gewoon even tot onszelf komen en misschien een beetje dichter bij onze Bron van leven. Want het is een vreemde tijd, deze veertigdagentijd. Van corona gaan we naadloos over in oorlog. Op ons vakantieadres is een grote televisie. Een keer het nieuws gekeken. Een kwartier lang de oorlog dicht op onze huid. Daarna 3 seconden een oorlog iets verder weg.... Groot beeld net iets te dichtbij op onze huid. U kent het wel. Ik hoor het als ik bij u op bezoek ben. Angst, zorgen, machteloosheid en vragen. Hoe moet dit nu? Waar loopt dit op uit? Kunnen we iets of niets? Ik dreigde wakker te gaan liggen en tobben. Dat is niet handig en zeker niet als je vakantie hebt, trouwens wie help ik met mijn wakker liggen. Ik bad: 'Ik ga slapen ik ben moe'. De volgende morgen vond ik dit gebed. Het zat in een mooi boek, klein beetje prijzig maar dan heb je ook 200 gebeden van allerlei bidders de eeuwen door, maar vooral ook van deze tijd.

(Gebeden voor lichte en donkere dagen) Dit gebed van Huub Oosterhuis is al wat ouder, maar het kon vannacht geschreven zijn.

Het geeft iets weer van mijn gevoel dat ik zo maar met u zou kunnen delen. Intrigerend, er staat twee keer achter elkaar hetzelfde in.

Dat wij volharden in onze verwachting:

Dat wij ons niet laten intimideren

Door wie macht hebben,

Nu nog wel, maar ooit niet meer-

Geen vergissing van mij of van Huub Oosterhuis denk ik. Hoe heldhaftig ben ik nu, laat ik me intimideren door wie macht heeft? Maak ik me opzettelijk kleiner dan ik ben... gewoon de veiligste weg? Wat kan ik tegen die grote machten?

Dat herhalen van Huub Oosterhuis, doet me denken aan Psalm 130 die kan vandaag de dag zomaar gelezen worden. Ik neem even de oude vertaling, 'Uit diepten van ellende.....'

En dan wordt er een paar keer in de Psalm gezegd, gezongen

'6 Mijn ziel wacht op de Heere, meer dan wachters op de morgen, wachters op de morgen'.

Ik ga naar de zee op mijn fietsje en ga wat schelpen zoeken, waar komen ze vandaan? Wie hebben erin gewoond? Zijn die schelpdieren nou dakloos? Of zijn ze uit hun schelp gegroeid? Of zijn ze op de vlucht zoals velen in deze tijd? Er is vast een goed antwoord voor te vinden ergens, maar ik wil het niet weten. Ik raap ze gewoon op voor een klein meisje dat schelpen spaart...

Vakantiegroet van ds. Agnes Hana

